

## Arrest

**nr. 53 062 van 14 december 2010  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

De verzoekende partij verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 15 december 1959.

Op 7 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 25 augustus 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de

aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.12.2009 werd ingediend door :*

*(A., B.) (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Redenen:*

*Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder veroemde instructie, te blijven toepassen.*

*Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een belofte van aanwerven in geval van voldoende werk toe bij de firma R. (...) NV dd. 22.09.2009. Daarnaast bevat de aanvraag ook een brief van het Intercultureel Netwerk van Gent waaruit moet blijken dat de werkgever weigerachtig is om een modelcontract in te vullen, en zich enkel wil engageren tot de intentieverklaring. Beide elementen kunnen echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.*

*Betrokkene vraagt dus rekening te houden met het feit dat zijn potentiële werkgever weigert een modelarbeidscontract van de Vlaamse Gemeenschap in te vullen. Er zijn echter verschillende vreemdelingen die zich in het kader van een aanvraag art.9bis beriepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 en een behoorlijk ingevuld arbeidscontract konden voorleggen. Ook zij werden geconfronteerd met dezelfde problemen als betrokkene, namelijk met argwanende werkgevers. Dit element kan dus niet weerhouden worden, het stond betrokkene namelijk vrij om op zoek te gaan naar een andere werkgever die wel bereid was zich te engageren voor een arbeidscontract.*

*Het feit dat betrokkene sinds 2006 in België zou verblijven, een sociaal netwerk uitgebouwd zou hebben, integratiecursussen gevolgd zou hebben, alsook taalcursussen Nederlands, dat hij een regelmatig gebruiker zou zijn van de dienstverlening van vzw De Tinten, regelmatig de Church of Pentecost zou bezoeken, verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen en een uitgebreide vrienden –en kennissenkring zou hebben, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”*

## **2. Onderzoek van het beroep**

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de zorgvuldigheidsverplichting, van artikel 3 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) evenals een manifeste beoordelingsfout.

2.1.1. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout begaat door aan haar mede te delen dat haar aanvraag niet ontvankelijk wordt verklaard. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

*“4.1.*

*Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, in toepassing van artikel 9 bis Vreemdelingenwet een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen zijn aanvraag tot verblijf niet ontvankelijk wordt verklaard.*

*Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.*

*Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.*

*Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.*

*4.2.*

*Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag afwijst omdat hij geen arbeidscontract voorlegt maar wel een belofte tot tewerkstelling in geval van voldoende werk én een verklaring van het Intercultureel Netwerk van Gent waaruit blijkt dat de werkgever weigerachtig is om een arbeidscontract in te vullen en zich engageert tot de intentieverklaring.*

*4.3.*

*Dat de weigering wegens afwezigheid van een arbeidscontract volkomen onterecht is.*

*4.3.1.*

*Allereerst, de Dienst Vreemdelingenzaken bevestigt dat de verzoeker voldoet aan de voorwaarde van "duurzame lokale verankering" en bovendien aantoonde ononderbroken in België te hebben verbleven. De verzoeker zou derhalve kunnen gemachtigd worden tot verblijf in België op basis van de (vernietigde) criteria onder 2.8.*

*Deze instructies waartoe de Staatssecretaris zich ondanks de vernietiging door de Raad van State geëngageerd heeft, bepalen onder randnummer 2.8.:*

*"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.*

*Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.*

*Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.*

*Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:*

*4.3.2.*

*Evenwel stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dat niet is aangetoond dat de verzoeker een tewerkstelling kan bekomen in de zin van criterium 2.8.B.*

*De verzoeker kan het hiermee niet eens zijn aangezien hij wel degelijk aantoonde dat een werkgever zich bereid toonde om hem aan te nemen;*

*De verzoeker legde hiertoe de intentieverklaring voor en een verklaring van het Intercultureel Netwerk.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat deze documenten niet voldoende zijn omdat een formeel arbeidscontract dient voorgelegd te worden.*

*De verzoeker dient op te merken dat deze motivering niet afdoende kan zijn om de weigeringsbeslissing te schragen*

*Inderdaad:*

- de Dienst Vreemdelingenzaken verliest uit het oog dat er juridisch gezien geen enkel arbeidscontract tot stand kan komen op datum van indiening van het regularisatieverzoek omdat de verzoeker op dat ogenblik nog illegaal is en hij nog geen machtiging bekam van de Dienst Vreemdelingenzaken*

- indien een formeel arbeidscontract tot stand gebracht wordt op een ogenblik dat de verzoeker nog illegaal is, is dit in se onwettig ; het is dan ook begrijpelijk dat de werkgever dekt zich hiertegen indekt en weigert een formeel arbeidscontract te tekenen op een ogenblik dat de verzoeker nog strikt illegaal is*

- het is eveneens logisch dat de werkgever engagementen die zij mogelijks niet zou kunnen nakomen wenst te vermijden en dit dan ook expliciet aanhaalt bij zijn intentie om een vreemdeling aan te nemen ; zo heeft de betrokken werkgever aangehaald dat hij zijn intentie niet kan nakomen indien er onvoldoende werk is;*

- de motivering dat andere vreemdelingen wel een arbeidscontract voorlegden kan niet als ernstige middel worden weerhouden; inderdaad, zoals de verzoeker reeds aanhaalde is een formeel arbeidscontract in se onwettig*

- daarenboven legde de verzoeker wel degelijk een intentieverklaring voor zodat de werkgever zijn intentie na verblijfsmachtiging nog steeds kan nakomen ; indien de werkgever vervolgens zijn intentie niet uitvoerde zou de verzoeker zijn verblijfsmachtiging verliezen zodat de Dienst Vreemdelingenzaken geen ernstige reden heeft om de intentie niet te aanvaarden;*

*4.4.*

*De verzoeker voldoet derhalve wel aan de criteria vermeld onder 2.8 van de door de Raad van State vernietigde instructies waarvan de Staatssecretaris beloofd heeft om deze binnen zijn discretionaire bevoegdheid alsnog toe te passen.*

#### 4.5.

*De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen."*

#### 2.1.2. De verwerende partij zet haar verweer als volgt uiteen:

*"Betreffende de vermeende schending van de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij vooreerst gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slagen de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.*

*De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).*

*Verder laat de verwerende partij gelden dat:*

*verzoeker tevens een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001), wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden.*

*De verwerende partij zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.*

*Verwerende partij stelt vast dat verzoekers kritiek erin bestaat dat verzoeker aantoonde dat een werkgever zich bereid toonde om hem aan te nemen en er juridisch geen enkel arbeidscontract tot stand kan komen omdat verzoeker nog illegaal in het land is, zodat de aanvraag niet kon worden afgewezen omdat verzoeker geen arbeidscontract heeft voorgelegd.*

*Verzoekers beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.*

*Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid werd in casu geheel terecht geoordeeld dat:*

*"De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende:*

*Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de vernietigde instructie van 19.07.2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11.12.2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde vernietigde instructie, te blijven toepassen.*

*Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een belofte van aanwerven in geval van voldoende werk toe bij de firma Resinit NV dd. 22.09.2009. Daarnaast bevat de aanvraag ook een brief van het Intercultureel Netwerk van Cent waaruit moet blijken dat de werkgever weigerachtig is om een modelcontract in te vullen, en zich enkel wil engageren tot de intentieverklaring. Beide elementen kunnen echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontracten zijn.*

*Betrokkene vraagt dus rekening te houden met het feit dat zijn potentiële werkgever weigert een model-arbeidscontract van de Vlaamse Gemeenschap in te vullen. Er zijn echter verschillende vreemdelingen die zich in het kader van een aanvraag art. 9bis beriepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 en een behoorlijk ingevuld arbeidscontract konden voorleggen. Ook zij werden geconfronteerd met dezelfde problemen als betrokkene, namelijk met argwanende werkgevers. Dit element kan dus niet weerhouden worden, het stond betrokkene namelijk vrij om op zoek te gaan naar een andere werkgever die wel bereid was zich te engageren voor een arbeidscontract.*

*Het feit dat betrokkene sinds 2006 in België zou verblijven, een sociaal netwerk uitgebouwd zou hebben, integratiecursussen gevolgd zou hebben, alsook taalcursussen Nederlands, dat hij een regelmatig gebruiker zou zijn van de dienstverlening van vzw De Tinten, regelmatig de Church of Pentecost zou bezoeken, verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen en een uitgebreide vrienden- en kennissenkring zou hebben, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie.*

Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009".

Deze overwegingen laten verzoeker toe om te achterhalen om welke redenen zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is, verklaard door de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid. De gemachtigde heeft in casu de door verzoeker ingeroepen elementen beoordeeld, en aangegeven om welke redenen deze niet volstonden om aan verzoeker een machtiging tot verblijf toe te kennen.

De verwerende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

"Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101,624 dd. 7.12.2001)." (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)

De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is.

De verwerende partij laat dan ook slechts gelden dat de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd. Er is naar behoren voldaan aan de materiële motiveringsplicht, hetgeen onmiddellijk kan worden vastgesteld wanneer men er de motieven van de bestreden beslissing op naslaat.

In antwoord op verzoekers concrete kritiek laat de verwerende partij nog gelden dat de gemachtigde, die heeft vastgesteld dat verzoeker zich in zijn aanvraag heeft beroepen op een belofte tot aanwerving in geval van voldoende werk, en een intentieverklaring van de mogelijke werkgever, terecht heeft geoordeeld dat verzoeker zich niet kan beroepen op punt 2.8B van de instructie, nu verzoeker geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract heeft voorgelegd.

Verzoekers beschouwingen dat de werkgever weigert om een arbeidscontract op te stellen, en dat er juridisch geen sprake kan zijn van een arbeidscontract nu verzoeker op heden nog illegaal in het land verblijft, kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

Immers is het niet correct dat er geen arbeidscontract kan worden ingevuld om reden dat verzoeker illegaal is.

Er wordt conform de instructie van 19.07.2009 niet van de vreemdeling verwacht dat hij loonbrieven zou voorleggen (hetgeen ook niet zou kunnen, gezien het illegale verblijfsstatuut). doch enkel dat hij aan zijn aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld modelarbeidscontract zou voegen, hetgeen wettelijk vanzelfsprekend wel kan. Het voorleggen van een ingevuld modelcontract betekent niet dat verzoeker ook reeds moet hebben gewerkt.

In de instructie wordt uitdrukkelijk gesteld:

"B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon".

In het vademecum wordt vervolgens verduidelijkt:

'Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen.

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag tot machtiging tot verblijf, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.

2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4. a. 3. op pagina 5).

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

- Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.
- Het loon mag niet lager zijn (...) (onderlijning toegevoegd).

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

*Nu verzoeker geen arbeidscontract heeft voorgelegd, heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht beslist dat verzoeker zich niet kan beroepen op punt 2.8B van de instructie.*

*De verwerende partij laat verder gelden dat de gemachtigde over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader waarvan deze vermog te beslissen de door vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.*

*"De toepassing van het artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (R.v.St. nr. 167.847, 15februari 2007):*

*wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;*

*wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid."*

*De gemachtigde heeft terecht geoordeeld dat verzoekers aanvraag ontvankelijk was, doch ongegrond.*

*De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde bij het nemen van zijn beslissing binnen het kader van de grote discretionaire bevoegdheid waarover hij beschikt, na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.*

*De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert. Terwijl evenmin sprake kan zijn van een manifeste beoordelingsfout.*

*Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden. Tot slot laat de verwerende partij gelden dat verzoeker in de uiteenzetting van zijn enig middel niet verder ingaat op de nochtans voorgehouden schending van art. 3 EVRM, zodat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is.*

*De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."*

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van de verzoekende partij ongegrond is. In de bestreden beslissing worden de redenen weergegeven waarom de aanvraag van de verzoekende partij ongegrond is.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171 en 27 juni 2007, nr. 172 821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij

bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu eveneens nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verwerven van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert werden in casu de buitengewone omstandigheden aanvaard vermits de bestreden beslissing de aanvraag onontvankelijk verklaart, maar werd de aanvraag ongegrond verklaard.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92 888).

In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij op de vernietiging door de Raad van State van de instructies van 19 juli 2009 maar wijst zij ook op het feit dat de staatssecretaris zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instructies, te blijven toepassen. Voorts merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep de Raad zich niet vermag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. In casu heeft de verwerende partij, gebruik makend van haar ruime discretionaire bevoegdheid, de aangehaalde argumenten beoordeeld, rekening houdende met de criteria zoals bepaald in de instructies van 19 juli 2009 daar de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf zelf uitdrukkelijk de toepassing heeft gevraagd van deze criteria.

De verzoekende partij betwist geenszins dat zij zich in haar aanvraag beriep op het criterium onder punt 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009 en betwist evenmin dat de gemachtigde ambtenaar van de staatssecretaris dit criterium kan hanteren. Hierin werd gesteld dat vreemdelingen met duurzame lokale verankering in België en die voorafgaand aan hun aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België hebben en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorleggen, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon, tot verblijf gemachtigd kunnen worden. De verzoekende partij betwist evenmin dat zij geen arbeidscontract heeft voorgelegd. Partijen zijn het eens dat slechts een *“belofte van aanwerven”* werd voorgelegd. Beide partijen verwijzen naar het criterium 2.8.B dat luidt:

*"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.*

*Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.*

*Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.*

*Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:*

*(...)*

*B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.*

*Hiertoe :*

*Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.*

*Of*

*Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.*

*Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.*

*Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:*

- Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen.*
- Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.*
- Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o.m. inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.*

*In voorkomend geval, houdt de minister of zijn gedelegeerde rekening met het advies van de lokale besturen of een daartoe erkende dienst voor één of het geheel van de genoemde elementen.*

*De verblijfsmachtiging toegekend aan de personen bedoeld in punt B, zal slechts voor een jaar worden toegekend, en dit onder opschortende voorwaarde van de toekenning van de arbeidskaart B door de Gewesten. Een verblijfsmachtiging zal na een jaar slechts worden vernieuwd wanneer op dat ogenblik dezelfde voorwaarden voorzien voor de arbeidskaart B vervuld zijn en dat de persoon ook effectief gewerkt heeft gedurende het eerste jaar.*

*De minister of zijn gemachtigde gaat na of de betrokkene in aanmerking komt (zoals voorzien in 2.8 A of 2.8 B), of het dossier volledig is en of het dossier niet kennelijk ongegrond is.*

*Wanneer dit het geval is,*

- kan hij oordelen dat het dossier voldoende gemotiveerd is om te oordelen dat de betrokkene duurzaam lokaal verankerd is.*
- of legt de minister het dossier voor aan de Commissie voor Advies van Vreemdelingen voor een niet-bindend advies. De Commissie voor Advies van Vreemdelingen kan de betrokkene oproepen en horen. Indien de minister of zijn gemachtigde nadien van dit advies afwijkt, dient hij dit te motiveren."*

*Waar de verzoekende partij aanhaalt dat het neergelegd document volstaat omdat " - de Dienst Vreemdelingenzaken verliest uit het oog dat er juridisch gezien geen enkel arbeidscontract tot stand kan komen op datum van indiening van het regularisatieverzoek omdat de verzoeker op dat ogenblik nog illegaal is en hij nog geen machtiging bekwaam van de Dienst Vreemdelingenzaken*

*- indien een formeel arbeidscontract tot stand gebracht wordt op een ogenblik dat de verzoeker nog illegaal is, is dit in se onwettig ; het is dan ook begrijpelijk dat de werkgever dekt zich hiertegen indekt en weigert een formeel arbeidscontract te tekenen op een ogenblik dat de verzoeker nog strikt illegaal is*

*- het is eveneens logisch dat de werkgever engagementen die zij mogelijks niet zou kunnen nakomen wenst te vermijden en dit dan ook expliciet aanhaalt bij zijn intentie om een vreemdeling aan te nemen ; zo heeft de betrokken werkgever aangehaald dat hij zijn intentie niet kan nakomen indien er onvoldoende werk is;*

*- de motivering dat andere vreemdelingen wel een arbeidscontract voorlegden kan niet als ernstige middel worden weerhouden ; inderdaad, zoals de verzoeker reeds aanhaalde is een formeel arbeidscontract in se onwettig*

- daarenboven legde de verzoeker wel degelijk een intentieverklaring voor zodat de werkgever zijn intentie na verblijfsmachtiging nog steeds ken nakomen ; indien de werkgever vervolgens zijn intentie niet uitvoerde zou de verzoeker zijn verblijfsmachtiging verliezen zodat de Dienst Vreemdelingenzaken geen ernstige reden heeft om de intentie niet te aanvaarden;" kan deze redenering niet gevolgd worden. Vooreerst herhaalt de Raad dat het bestuur ter zake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt. Bovendien is de instructie overduidelijk en is een werkbelofte geen arbeidscontract, daargelaten de vaststelling dat het de Raad niet toekomt te oordelen over de opportuniteit van de regelgeving. Terecht verwijst de verwerende partij overigens naar het vademecum dat stelt dat *"een behoorlijk ingevuld modelarbeidscontract"* dient voorgelegd te worden om in aanmerking te komen voor een machtiging tot verblijf. Verzoeker toont met zijn betoog geenszins aan dat de *"belofte tot indienstneming"* een arbeidscontract is in de zin van het criterium 2.8.B waarop hij zich beroept. Voorts kan niet geoordeeld worden dat het betwist motief van de bestreden beslissing ingaat tegen de geest van de instructie nu het arbeidscontract zelfs een minimumduur van één jaar moet hebben om in aanmerking te komen, hetzij van onbepaalde duur dient te zijn. Verzoeker toont dit evenmin aan. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de brief van het Intercultureel Netwerk van Gent en de wervingsbelofte van een NV overeenstemmen met de door de verwerende partij gevraagde vorm van arbeidsovereenkomst. De informatie vervat in de brief van het Intercultureel Netwerk van Gent en de wervingsbelofte van een NV beantwoordt niet aan de gegevens die uit het arbeidscontract dienen te blijken, onder andere *"het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon"* en *"hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur."*

De verzoekende partij maakt derhalve met haar grief niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt krachtens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Noch een schending van de materiële motiveringsplicht noch van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt door de verzoekende partij aannemelijk gemaakt. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Voor het overige laat de verzoekende partij na aan te geven welke andere beginselen van behoorlijk bestuur of algemene rechtsbeginselen ze geschonden acht en de wijze waarop de bestreden beslissing andere beginselen van behoorlijk bestuur schendt. Een middel dat gesteund is op de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78 751). Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

Waar de verzoekende partij de schending van artikel 3 EVRM in de hoofding van haar middel aanvoert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de Raad van State heeft geoordeeld dat het louter verwijzen naar een aantal grondwettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die enkel citeren, en zich bovendien beperken tot een aantal algemene beschouwingen zonder die op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel uitmaakt (RvS 3 november 1997, nr. 69 314). Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het aanhalen van de schending van artikel 3 EVRM. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop de aangevoerde rechtsregel is geschonden door de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

2.2. Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere middelen aan, ook niet in de repliek-memoratie.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN